

## [Statsministeren]

Det er magtpåliggende for mig som landets statsminister at slå fast, at denne risiko ikke må føre til, at befolkningen deles i to lejre, så den halvdel, der stemte ja, udvikler negative holdninger over for den anden halvdel af befolkningen, som stemte nej – og omvendt. Vi har et fælles problem. Lad os håbe, det ikke er alt for stort; lad os håbe, at vi fuldt ud kan løse det. Det må jасигere såvel som nejsigere være med til, og det gælder naturligvis også her i Folketinget.

Selv om vi i morgen har sidste arbejdsdag i Folketinget før sommerferien, har regeringen ikke tænkt sig – det ville heller ikke være klogt – at sidde med hænderne i skødet. Ingen kan være tjent med, at de økonomiske resultater, der er opnået gennem mange års målbevidst indsats, nu kunne blive bragt i fare. Derfor vil regeringen bruge sommeren til at forberede og forhandle de nødvendige initiativer.

Det er helt afgørende, at tilliden til dansk økonomi bevares. Det kræver, som jeg sagde, en forstærket indsats i den økonomiske politik. Det kræver, at vi er i stand til at leve op til de krav, der stilles for, at produktion og arbejdspladser bliver placeret i Danmark i stedet for andre steder. Det er det arbejde, vi nu skal forstærke. Det lange, seje træk skal videreføres. Den faste kronekurs og en stram finanspolitik skal fortsat være vort varemærke, ligesom lav inflation og overskud på betalingsbalancen skal være det. Konkurrenceevnen, og den består jo af mange elementer, skal styrkes ekstra. Økonomien skal gøres mere fleksibel og tilpasningsdygtig, og den private sektor skal vokse. I det hele taget skal sigtet være en erhvervsvenlig og beskæftigelsesfremmende politik.

Nu skal vi holde fast i de gode resultater; der er slidt og slæbt for at nå dem, og derfor skal vi videre med reformarbejdet. I dag er der endnu mere grund til, at vi danskere viser selvstændig vilje og evne til at leve op til de krav, det internationale samfund stiller. Vi skal med andre ord fortsætte i det spor, som har været så succesrigt i de seneste år. Det er det, regeringen indbyder alle til at samarbejde om.

Regeringens udspil, hvis jeg skal beskrive det kort, vil være forslag, der kan styrke mulighederne for at få væksten op i et højere tempo, og samtidig forslag, der kan nedbryde de barrierer, som brat ville kunne bremse et opsving. Opgaven er at sikre, at de vækstdrivende kræf-

ter ikke løber panden mod en mur, og at vores konkurrenceevne forbedres.

Jeg glæder mig derfor over det gode eksempel, at Socialkommissionen netop i denne uge har afleveret sine forslag om de unge under 25 år. Det er interessant læsning. Det er noget for noget-princippet, det er tilliden til ungdommen, det er vægten på uddannelse og aktivering. Alt sammen brugbare ideer, fremsnede tanker og ikke mindst noget, der kan sikre de unge en bedre start på voksenlivet end i dag, hvor alt for mange unge starter uheldigt med at blive passivt forsørget af det offentlige. Vi skal udnytte de unges ressourcer; det er der selvfølgelig fremtidsperspektiver i. Regeringen vil nu gå videre med Socialkommissionens forslag og snart indbyde til forhandlinger herom.

Den næste store opgave bliver at gennemføre en grundlæggende reform af det alt for stive og ufleksible danske arbejdsmarked. Vi har et arbejdsmarked, som på mange måder virker godt, men der er også nogle problemer. Det er stivheden, det er mangelen på hurtig tilpasningsevne netop med henblik på at udnytte de menneskelige og økonomiske ressourcer på en mere hensigtsmæssig måde end i dag. Det er det, der i sidste ende tillige giver samfundet konkurrencekraft.

Når rapporten om arbejdsmarkedets strukturproblemer fra Zeuthenudvalget foreligger, vil regeringen hurtigt indbyde til politiske forhandlinger om konkrete løsninger. Det er mit håb, at disse forhandlinger kan være afsluttet, inden Folketinget mødes til oktober, således at de nødvendige lovforslag kan fremsættes straks i den nye folketingssamling og vedtages hurtigt. Hvorfor er det nu vigtigt? Jo, det er det, for at de nye spilleregler på arbejdsmarkedet kan være kendt i god tid, før de næste overenskomstforhandlinger for alvor tager fart omkring årsskiftet.

Inden 1. oktober fremkommer rapporten fra det uafhængige skattereformudvalg. Regeringen vil herefter indbyde partierne til forhandling herom. Både Norge, Sverige og Finland har i de senere år foretaget betydelige ændringer af deres skattesystemer i retning af, hvad der gælder i resten af Europa. Det viser os, at behovet for at tilpasse skattesystemet er der under alle omstændigheder. Det er en konsekvens af den stigende internationalisering, og det gælder også for lande, der hidtil ikke har